

ВСИНОВЛЕННЯ

Осінній дощ по шибці тарабанив,
Додолу краплі падали рясні...
Біля вікна дитя чекало маму.
Що тут для щастя треба сироті?

У світі цім незатишно самому,
Бо кожен день приносить смуток й біль,
І так бракує ніжності й любові,
Так хочеться,щоб душу хтось зігрів.

В дитячму будинку ріс хлопчина,
Й щодня ось так сидів біля вікна,
В сердечку лиш одна жила надія,
Що прийде мама, люба й дорога.

Дивились вдаль сумніи оченята,
Ос-ось прийде матуся й обійме..
Для нього буде це найбільше свято,
І вірив він: такий настане день.

А десь далеко жінка одинока
Все мріяла про сина, й кожний раз
Молилася, й про це просила Бога,
Й роки минали так,проходив час.

Й одного разу Бог їй вклав бажання
Із дитбудинку хлопчика узять,
І вирішила жінка без вагання
У дім до себе сироту прийнять.

І день настав.Зробити треба вибір.
Завдання це для жінки вкрай складне.
На неї сотні оченят дивились.
О,як же вибрать серед них дитя одне?

Та погляд жінки раптом зупинився:
Біля вікна задумливо сидів
Маленький хлопчик,й вдалину дивився,

Всиновлення - Джерело

Написав Ірина Косарук
Понеділок, 23 травня 2016, 12:31

А в оченятах - відчай, смуток й біль.

І жінка обережно запитала:
"Може, до тебе має хтось прийти?"
А в відповідь почула: "Жду я маму"
Це є найбільша мрія сироти.

Ї сказала жінка: "Ось моя дитина",
Ї по-материнськи ніжно обняла,
І хлопчика своїм назвала сином,
Ї про нього піклувалась, як могла.

І хлопчик ріс, оточений любов'ю,
Щасливий був, що мама в нього є.
Він зустріч не забуде цю ніколи,
І пронесе крізь все життя своє.

Ми теж були, як сироти, в цім світі,
Ї душа томилась серед марноти....
Хто міг її обняти та зігріти?
Хто міг її від темряви спасти?

Були самотні ми, та зір до неба
Не підіймали в відчаї й слозах...
А хтось хотів нас пригорнуть до Себе,
Хтось так бажав нам щастя та добра.

Хтось нас любив любов'ю неземною,
Ще грішних, переповнених лиш злом.
Як важко жити в світі сиротою,
Ї не відчувати Батьківське тепло.

Але зійшов на землю Божий Син,
Щоб всиновити не одну людину,
Він від гріхів наші серця звільнив,
І ми не сироти, а Його діти нині.

Він кожного по імені назвав,
Зігрів любов'ю наші душі вбогі,
Ми у надійних Батьківських руках,
Ї ніхто нас розлучити з Ним не зможе.

Можливо, плачеш ти насамоті,
Ї нема кому про біль свою сказати,

Всиновлення - Джерело

Написав Ірина Косарук

Понеділок, 23 травня 2016, 12:31

Дім Батька не в далекій стороні,
Він може в Дім тебе також прийняти.

Прийди до Нього,сльози Він зітре,
Й відчуєш теплоту Його любові,
І,як дитину,з ніжністю прийме,
Не будеш більше в світі сиротою.

22.05.2016